

**UCHWAŁA
KRAJOWEJ IZBY ODWOŁAWCZEJ**

z dnia 14 lipca 2014 r.

Po rozpatrzeniu zastrzeżeń z dnia 20 czerwca 2014 r. zgłoszonych 23 czerwca 2014 r. do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych przez zamawiającego:

Poczta Polska S.A. Centrum Infrastruktury Oddział Regionalny w Lublinie

dotyczących Informacji o wyniku kontroli doraźnej o sygn. UZP/DKD/KND/9/13 {znak pisma UZP/DKD/KND/9/13} z dnia 5 czerwca 2014 r., przekazanej za pismem z 5 czerwca 2014 r. {znak pisma UZP/DKD/DWKZ/421/46(3)/13/DJ} w przedmiocie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego usługi pn. *Świadczenie usług konserwacji i napraw sprzętu komputerowego, systemów komputerowych i instalacji wchodzących w skład tych systemów*, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego (nr postępowania CIOR5/15/11)

Krajowa Izba Odwoławcza w składzie:

Przewodniczący:	Piotr Kozłowski
Członkowie:	Marek Koleśnikow
	Daniel Konicz

wyraża następującą opinię:

zastrzeżenia zamawiającego do wyniku kontroli doraźnej Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych nie zasługują na uwzględnienie.

Uzasadnienie

Zamawiający – Poczta Polska S.A. Centrum Infrastruktury Oddział Regionalny w Lublinie – przeprowadził w trybie przetargu nieograniczonego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych {zwanej dalej również „ustawą pzp” lub „pzp”} postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na usługi pn. *Świadczenie usług konserwacji i napraw sprzętu komputerowego, systemów komputerowych i instalacji wchodzących w skład tych systemów* (nr postępowania CIOR5/15/11).

Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte 25 lutego 2011 r. Ogłoszenie o tym zamówieniu zostało opublikowane Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 2 marca 2011 r. pod nr 2011/S_42-068703.

I.

Prezes Urzędu Zamówień Publicznych przeprowadził kontrolę doraźną wyżej wymienionego postępowania {sygn. UZP/DKD/KND/9/13}, w wyniku której w Informacji o wyniku kontroli doraźnej {znak pisma UZP/DKD/KND/9/13} z dnia 5 czerwca 2014 r., przekazanej za pismem z tego dnia {znak pisma: UZP/DKD/DWKZ/421/46(3)/13/DJ}, stwierdził naruszenie przez Zamawiającego wynikającej z art. 7 ust. 1 ustawy pzp zasady uczciwej konkurencji oraz art. 91 ust. 1 w zw. z art. 36 ust 1 pkt 12 i art. 2 pkt 5 ustawy pzp na tle poniżej opisanego stanu faktycznego.

Odnosnie postanowień specyfikacji, ustalono, że przedmiotem zamówienia było świadczenie przez wykonawcę usług serwisowych, w szczególności konserwacji i napraw pogwarancyjnych urządzeń, systemów komputerowych i instalacji wchodzących w skład tych systemów w jednostkach organizacyjnych Zamawiającego na terenie województwa lubelskiego. Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia zawierał załącznik nr 1 do SIWZ (opis przedmiotu zamówienia/formularz cenowy), który jednocześnie stanowił załączniki nr 1 do wzoru umowy.

W załączniku tym Zamawiający wyszczególnił w tabeli wykaz czynności serwisowych dotyczących naprawy i konserwację sprzętu komputerowego. Przy szacowanej rocznie łącznie liczbie 502 napraw i konserwacji, oprócz konkretnych napraw określonego sprzętu, Zamawiający przewidział również uwzględnienie i wycenienie w poz. 15 tabeli tzw. pozostałych prac za 1 roboczogodzinę {„rbh”} w liczbie 30. Pod tabelą Zamawiający określił: – w pkt 1 – że w poz. od 1 do 14 w kolumnie Cena jednostkowa netto w zł (za dokonanie jednej czynności serwisowej) należy podać cenę ryczałtową realizacji usługi (łącznie robocizna, materiały, dojazd itp.). Zakłada się przy tym, że łączny koszt materiałów nie przekracza w ramach naprawy 25 zł netto. Przez „materiały” należy rozumieć drobne części

zamienne np. śrubki, kabelki itp.;

– w pkt 2 – że w poz. 15 w kolumnie Cena należy podać koszt 1 rbh. Koszt materiałów wykonawca przedstawi – na podstawie swojego cennika – przed zleceniem danej naprawy przez Zamawiającego. Przez pozostałe prace rozumiana jest np. naprawa skanera, nagrywarki, aparatu cyfrowego, access pointa itd.;

– w pkt 3 – że w przypadku gdy koszt materiałów będzie wyższy niż założony w poz. 1 - 14 naprawy będą realizowane wg poz. 15, z uwzględnieniem liczby roboczogodzin oraz typów, rodzaju i ceny koniecznych do naprawy materiałów i części zamiennych. W ramach tej pozycji należy przyjąć, że w jej skład wchodzić będzie 0,5 rbh na diagnozę. W przypadku stwierdzenia niemożności dokonania naprawy, potwierdzonej przez Zamawiającego, dopuszcza się odstępianie od tej naprawy, a ryczałtowy koszt wykonanych w jej ramach prac będzie równy kosztowi 0,5 rbh. Przed realizacją naprawy wg tej pozycji wykonawca każdorazowo powinien uzyskać od uprawnionych przedstawicieli Zamawiającego akceptację jej kosztorysu.

Ponadto zgodnie z § 3 ust. 2 załącznika nr 5 do SIWZ – wzór umowy wykonawca przystępując do realizacji naprawy, po dokonaniu diagnozy uszkodzenia, przedstawia Zamawiającemu do zaakceptowania proponowany sposób wykonania usługi, koszty wykonania usługi oraz termin zakończenia prac. W przypadku braku akceptacji wykonawca odstępuje od wykonania naprawy, zlecenie takie uznaje się za niezlecone.

Zgodnie z postanowieniami SIWZ zawartymi w rozdziale 8 „Opis sposobu obliczenia ceny oferty” pkt 3 cena oferty wykonawcy stanowić będzie sumę:

a) wartości brutto z tytułu napraw i konserwacji sprzętu komputerowego oraz

b) wartości brutto, którą zamawiający przeznacza na materiały (części sprzętu komputerowego), które zostaną zużyte podczas napraw w kwocie 191.022,76 zł brutto. Zamawiający określił tak rozumianą cenę jako jedyne kryterium oceny ofert.

Odnośnie złożonych ofert ustalono, co następuje:

– łączna cena ofertowa stanowiąca sumę kwoty jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na części komputerowe i ceny zaoferowanej przez KEN Technologie Informatyczne sp. z o.o. we Wrocławiu (oferta z najniższą ceną, uznana za najkorzystniejszą) za usługi serwisowe wyniosła 191.028,93 zł; w poz. 15 tabeli wypełnionego zał. nr 1 „pozostałe prace” jedną czynność serwisową wyceniono na 1 gr; łączna wartość wszystkich usług serwisowych została wyceniona na 6,17 zł;

– łączna cena ofertowa stanowiąca sumę kwoty jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na części komputerowe i ceny zaoferowanej przez Magic Service R.S. za usługi serwisowe wyniosła 191.389,79 zł. W poz. 15 tabeli wypełnionego zał. nr 1 „pozostałe prace” jedną czynność serwisową wyceniono na 1 zł. Łączna wartość wszystkich usług serwisowych

została wyceniona na 367,03 zł;

– wykonawca NTT SYSTEM S.A. zaoferował łączną cenę ofertową 317.297,02 zł, w tym usługi serwisowe na kwotę 126.274,26 zł, a jedną czynność serwisową wyceniono na kwotę 210,00 zł;

– natomiast wykonawca Zakład Elektronicznej Techniki Obliczeniowej ZETO sp. z o.o. zaoferował cenę ofertową 221.020,44 zł, w tym usługi serwisowe na kwotę 29.997,68 zł, a jedną czynność serwisową wyceniono na kwotę 34,42 zł.

Kontrolujący dokonał następującej oceny prawnej tak ustalonego stanu faktycznego:

Zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 12 ustawy pzp specyfikacja istotnych warunków zamówienia zawiera co najmniej opis sposobu obliczenia ceny. Ww. przepis winien być przez zamawiającego interpretowany i stosowany przez pryzmat zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, wyrażonej przez ustawodawcę w art. 7 ust. 1 ustawy pzp oraz wynikającej z art. 91 ust. 1 i art. 2 pkt 5 ustawy pzp zasady kształtowania SIWZ w celu wyboru najkorzystniejszej oferty, tj. oferty zapewniającej najkorzystniejszy bilans ceny i pozostałych kryteriów oceny ofert lub oferty z najniższą ceną.

Skonstruowany przez Zamawiającego opis sposobu obliczenia ceny umożliwił wykonawcom złożenie oferty, która nie obejmowała wszelkich kosztów, jakie poniosą z tytułu realizacji przedmiotu zamówienia. Wykonawca obok wskazywanego wynagrodzenia za świadczenie usług konserwacji i napraw sprzętu komputerowego miał otrzymywać także wynagrodzenie za oferowane podzespoły. Wykonawcy nie ponosili również ryzyka nierzetelnego skalkulowana ceny oferty w poz. 1 - 14, gdyż w przypadku gdy koszt materiałów był wyższy niż założony w poz. 1 - 14, naprawy miały być realizowane wg pozycji 15. Zatem wykonawcy w ww. pozycjach mieli możliwość maksymalnego obniżenia ceny w celu uzyskania zamówienia.

Zaproponowane w ofertach ww. wykonawców bardzo niskie kwoty za świadczenie usług konserwacji i napraw sprzętu komputerowego potwierdzają, że to nie one, lecz cena części zamiennych stanowią najistotniejszy składnik wynagrodzenia decydujący o opłacalności umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Wykonawcy KEN Technologie Informatyczne sp. z o.o. oraz Magic Service R.S. skalkulowali cenę ofert w taki sposób, że nie można uznać, że obejmowały one wszystkie koszty wykonania zamówienia łącznie z robocizną, materiałami, dojazdem. W przypadku ww. wykonawców zsumowane ceny jednostkowe za wszystkie czynności serwisowe w poz. 1 - 14 były niższe od kwoty, jaką zamawiający przeznaczał na materiały w ramach pojedynczej usługi (25 zł netto).

W przypadku wykonawców NTT System S.A. oraz Zakład Elektronicznej Techniki Obliczeniowej ZETO sp. z o.o. cena jednostkowa za dokonanie jednej czynności serwisowej

w poz. 1 - 14 formularza ofertowego przewyższała kwotę wskazaną przez zamawiającego i zgodnie z załącznikiem nr 1 do SIWZ naprawy miały być realizowane wg poz. 15, w przypadku której wartość usługi będzie określana dopiero na etapie realizacji zamówienia.

Cena wskazywana przez ww. wykonawców nie była ceną, jaką Zamawiający miał zapłacić za realizację przedmiotu zamówienia. O wyborze oferty decydowała bowiem wartość usługi konserwacji i napraw sprzętu komputerowego, przy czym główny składnik ceny w ofertach ww. wykonawców oraz główny koszt Zamawiającego stanowiła wartość części stosowanych przy naprawach sprzętu, ustalana na etapie realizacji umowy.

Powyższe potwierdza fakt, że wykonawcy NTT System S.A. oraz Zakład Elektronicznej Techniki Obliczeniowej ZETO sp. z o.o., którzy nie wykorzystali wadliwej konstrukcji formularza cenowego i złożyli oferty kalkulując wykonanie usług wskazanych w pozycjach 1 - 14 w oparciu o realne koszty ich wykonania, nie mieli szans uzyskania przedmiotowego zamówienia.

O tym, która oferta będzie w rzeczywistości najkorzystniejsza, decydowały bowiem nie kwoty wynagrodzenia należnego z tytułu świadczonych usług, lecz ceny części zamiennych. Przy czym, co należy podkreślić, w SIWZ nie było postanowień regulujących zasady ustalenia wynagrodzenia należnego z tytułu dostarczenia takich części zamiennych (poza wskazaniem w pkt 1, że ceny części zamiennych użytych przy realizacji napraw nie mogą być wyższe niż ceny sugerowane przez producenta części). Powodowało to, że o rzeczywistej cenie zawartej umowy w tym postępowaniu nie decydowała cena określona w ofercie, lecz ceny żądane przez wykonawcę na etapie realizacji zamówienia. Brak kalkulacji rzeczywistego wynagrodzenia wykonawcy wyłącznie na podstawie cen wskazanych przez niego w ofercie, prowadzi do wniosku, że warunki kalkulacji ceny nie zapewniały wyboru oferty najkorzystniejszej.

Ponadto należy zauważyć, że sama komisja przetargowa w protokole z 9 maja 2011 r. wskazała na znaczące różnice cen ofertowych w przetargu w stosunku do cen zaoferowanych przez tych samych wykonawców w poprzednim roku:

- KEN Technologie Informatyczne sp. z o.o. – 6,17 zł stosunku do 30.675,68 zł brutto,
- Magic Service R.S. – 367,03 zł w stosunku do 26.986,40 zł brutto,
- Zakład Elektronicznej Techniki Obliczeniowej ZETO sp. z o.o. – 29.997,68 zł w stosunku do 47.032,29 zł brutto. Jednocześnie komisja stwierdziła, że aktualne ceny rynkowe są zdecydowanie wyższe od tych zaoferowanych przez wykonawców KEN Technologie Informatyczne sp. z o.o. (0,02%) oraz Magic Service R.S. (1,17%).

Również Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku dotyczącym przedmiotowego postępowania (sygn. akt KIO 1260/11) zauważyła, że: *Do essentialia negotii każdej umowy w sprawie zamówienia publicznego należy cena za zamawiane świadczenie.*

W przedmiotowej umowie brak jest ceny za części, których dostawa z pozoru zakresem umowy ma być objęta. Podanie kwoty, którą zamawiający nie zamierza przekroczyć dokonując bliżej nieokreślonych zakupów po nieznanymi cenach, nie jest jakąkolwiek ceną umowną (ani ryczałtową, ani kosztorysową, ani mieszaną). W rzeczywistości, jak wynika z ustaleń Izby, części komputerowe będą zamawiane oddzielnie od wybranego w ramach niniejszego postępowania wykonawcy usług serwisowych w szeregu odrębnych zamówień, według cennika wykonawcy (pkt 2 zał. nr 1 do SIWZ). Ponadto trudno stwierdzić, aby w tym przypadku istniała jakakolwiek causa dla tak wycenianego przez wykonawców i zamawiającego przyjmującego ich ceny, zamówienia, poza taką, która prowadzi do przysporzenia prawa do dostarczania w ramach prowadzonych napraw części komputerowych po cenach własnych (...) Natomiast rozliczanie samych usług serwisowych jest dla stron wtórne – realny koszt zostaje przerzucony do wyżej wymienionych odrębnych zamówień.

Przyjęta przez Zamawiającego konstrukcja sposobu obliczenia ceny, w powiązaniu z przypisaniem jej w ramach kryteriów oceny ofert wagi 100%, doprowadziła do wypaczenia wyników postępowania i naruszenia zasady uczciwej konkurencji, polegającej na konkurowaniu przez wykonawców w sposób rzetelny i przejrzysty, niezafalszowany. Wobec powyższego należy uznać, że Zamawiający, przez opisanie sposobu obliczenia ceny w sposób powodujący, że cena ofertowa nie musi być kwotą, jaka zostanie rzeczywiście wypłacona za realizację przedmiotowego zamówienia, dopuścił się naruszenia wynikającej z art. 7 ust. 1 ustawy pzp zasady uczciwej konkurencji oraz art. 91 ust. 1 w zw. z art. 36 ust 1 pkt 12 i art. 2 pkt 5 ustawy pzp.

II.

Zamawiający nie zgodził się z powyższymi ustaleniami kontroli i 23 czerwca 2014 r. (pismem z 20 czerwca 2014 r.) – wniósł następujące zastrzeżenia:

W ocenie Zamawiającego nie można zgodzić się z zarzutami, że w przedmiotowym postępowaniu doszło do naruszenia wskazanych w wyniku kontroli przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych), które miałyby wpływ na wynik postępowania, w tym że sposób kalkulacji ceny nie zapewniał wyboru oferty najkorzystniejszej zgodnie z art. 91 ust. 1 pzp.

Przedmiotem zamówienia było świadczenie usług konserwacji i napraw sprzętu komputerowego, systemów komputerowych i instalacji wchodzących w skład tych systemów. Zgodnie z pkt 1 SIWZ ceny części zamiennych użytych przy realizacji napraw nie mogą być wyższe niż ceny sugerowane przez producenta części. Zważywszy na specyfikę zamówienia na etapie sporządzania SIWZ nie można było przewidzieć jakie, w jakim zakresie i w odniesieniu do jakich urzędzeń będą wykonywane usługi konserwacji i naprawy,

a w konsekwencji jakie i w jakiej ilości będą potrzebne części. Zamówieniem objętych było wykonywanie usług w odniesieniu do kilku tysięcy urządzeń różnych producentów i różnych modeli m.in. stacji roboczych, komputerów przenośnych, serwerów, drukarek, spośród których to urządzeń każde posiadało szereg potencjalnie podlegających naprawie części.

Z tych względów Zamawiający określił sposób określania ceny poszczególnych części na etapie realizacji umowy. Zgodnie z art. 536 kodeksu cywilnego („kc”) dopuszczalne jest określenie ceny przez wskazanie podstaw do jej ustalenia. SIWZ przewidywała, że górna cena pojedynczych części użytych do realizacji usług objętych przedmiotem umowy nie może być wyższa niż ceny sugerowane przez producenta części.

Wykonawca zgodnie z treścią SIWZ w swoim cenniku na etapie realizacji umowy mógł podać, zatem tylko równe lub niższe ceny. Każdy z wykonawców na etapie postępowania miał taką samą świadomość w tym zakresie i z zachowaniem zasad uczciwej konkurencji powinien złożyć ofertę.

W umowie stanowiącej załącznik do SIWZ (§ 3 ust. 2) została opisana procedura weryfikacji, polegająca na tym, że wykonawca najpierw miał dokonać diagnozy uszkodzenia, którą to usługę był obowiązany wycenić w ofercie według załącznika nr 1 do SIWZ (pkt 3 w zw. z poz. 15 tabeli), następnie przedstawić Zamawiającemu do zaakceptowania proponowany sposób wykonania usługi, koszty jej wykonania oraz termin zakończenia prac. Zamawiający każdorazowo decydował, czy taka naprawa będzie wykonywana. Jeżeli nie, to zgodnie z SIWZ miał płacić jedynie za diagnozę.

Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy pzp zamawiający jest obowiązany przygotować i przeprowadzić postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców.

Na brak naruszenia przez Zamawiającego tego przepisu wskazuje m.in. że stosownie do pkt 6 i 7 przygotowanego przez Zamawiającego formularza ofertowego, wykonawcy w ofercie mieli oświadczyć i oświadczyli, że ceny podane w formularzu cenowym, stanowiącym załącznik nr 1 do oferty, obejmują wszelkie koszty związane z realizacją przedmiotu umowy, w tym dostarczanie naprawianych urządzeń i elementów do obsługiwanych jednostek Zamawiającego, jak również koszty dojazdu i czynności serwisu związane z realizacją zobowiązań wykonawcy z tytułu rękojmi i gwarancji, jak również, że zobowiązują się do powstrzymania się od czynów nieuczciwej konkurencji.

Zamawiający na równych zasadach oczekiwał od wykonawców zachowań zgodnych z zasadami uczciwej konkurencji. Stosownie do orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej w stosunkach gospodarczych przy różnego rodzaju usługach, czy dostawach dopuszcza się stosownie cen na poziomie 1 grosza czy 1 zł, w sytuacji gdy jakaś usługa czy dostawa ma być świadczona w określony sposób na przestrzeni jakiegoś czasu, a oferujący taką

usługę lub dostawę jest w stanie zrekompensować sobie czy cenę tej usługi czy produktu na niższym poziomie z korzyścią dla podmiotu (klienta), któremu oferowana jest taka usługa czy dostawa. Taka postawa jest dopuszczalna na konkurencyjnym rynku, na którym przedsiębiorcy świadcząc takie usługi czy dostawy są w stanie pozyskać korzystne oferty, stając się konkurencyjnymi podmiotami względem siebie, z uwzględnieniem korzyści w tym zakresie dla klientów {tak m.in. wyroki KIO/UZP 1354/08, KIO/UZP 1395/08}.

W świetle powyższego okoliczność, że w przedmiotowym postępowaniu dwóch spośród czterech wykonawców wyceniło swoje usługi na bardzo niskim poziomie, mogąc sobie to zrekompensować za sprawą np. posiadania możliwości zakupu części po korzystnych cenach (jak wynika z wyjaśnień złożonych na skutek wystąpienia przez Zamawiającego w trybie art. 90 ust. 1 ustawy pzp) nie może prowadzić do uznania, że Zamawiający naruszył art. 7 ust. 1 ustawy pzp.

Brak naruszenia art. 7 ust. 1 pzp w przedmiotowym postępowaniu stwierdziła Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku uwzględniającym odwołanie od odrzucenia przez Zamawiającego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp oferty złożonej przez wykonawcę, który w swojej ofercie, w przypadku rezygnacji przez Zamawiającego z naprawy, a więc za czynność diagnozy i sporządzenia kosztorysu, gdy naprawa nie następowała, przyjął stawkę pół grosza {wyrok z 24 czerwca 2011 r., sygn. akt KIO 1260/11}. Nadto Izba stwierdziła, że naruszenie art. 91 ust. 1 pzp jest konsekwencją naruszenia przez Zamawiającego art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy pzp. Izba uwzględniła odwołanie i nakazała unieważnienie czynności odrzucenia oferty odwołującego.

Zamawiający zgodnie z tym wyrokiem oraz mając na uwadze stwierdzenie Prezesa UZP, zawarte w piśmie z 21 lipca 2011 r. znak: UZP/DP/0-MSZ/28031/7281/11, że brak jest przesłanek merytorycznych do zakwestionowania stanowiska Izby leżącego u podstaw rozstrzygnięcia w zakresie uwzględnienia odwołania, unieważnił czynność odrzucenia oferty odwołującego i jako, że zawierała ona najniższą cenę, i pozostałe elementy kalkulacji ceny były zawarte w jego ofercie, dokonał wyboru tej oferty jako najkorzystniejszej. Cena w przedmiotowym postępowaniu miała bowiem przypisaną wagę 100%.

Nie można zgodzić się również z zarzutem naruszenia art. 91 ust. 1 w zw. z art. 36 ust. 1 pkt 12 i art. 2 pkt 5 ustawy pzp.

Stosownie do art. 91 ust. 1 pzp zamawiający winien wybrać ofertę najkorzystniejszą na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w SIWZ. Stosownie do art. 36 ust. 1 pkt 12 SIWZ powinna zawierać opis sposobu obliczenia ceny. Stosownie do art. 2 pkt 5 pzp przez najkorzystniejszą ofertę rozumie się m.in. ofertę, która zawiera najniższą cenę.

Zgodnie z postanowieniami SIWZ Zamawiający wymagał, aby usługi będące przedmiotem umowy zostały indywidualnie wycenione przez wykonawców według załącznika

nr 1 do SIWZ. Ceny za usługi były elementem różnicującym poszczególne oferty i to one decydowały o wyborze najkorzystniejszej oferty. Jedynym kryterium oceny ofert była bowiem cena. Tym samym Zamawiający dokonując wyboru oferty najtańszej postąpił zgodnie z art. 91 ust. 1 pzp.

Druga z pozycji składająca się na ostateczną cenę ofert tj. górna granica kwoty, jaka może zostać przeznaczona na materiały, która była podana w SIWZ i była taka sama dla wszystkich wykonawców, nie miała wpływu na wynik postępowania. Miała ona jedynie wpływ na późniejsze wykonanie zamówienia, zakreślając (wraz z ceną za usługi) maksymalną wartość potencjalnych napraw, przy czym nie można tej kwoty analizować odrębnie od wyznaczonej w SIWZ górnej granicy cen za poszczególne części, jakich potrzeba zastosowania zaistnieje w toku realizacji umowy na przedmiotowe usługi oraz odrębnie od określonego w SIWZ sposobu weryfikacji kosztorysów wykonawcy i ewentualnej rezygnacji z napraw, przy zapłacie jedynie za diagnozę.

W przedmiotowym postępowaniu Zamawiający, tak jak każdy z zamawiających w dowolnym innym postępowaniu o zamówienie, nie miał wpływu na sposób kalkulacji cen usług będących przedmiotem umowy przez wykonawców. Zakreślając natomiast górną granicę cen materiałów miał wpływ na to, aby ceny materiałów użytych do napraw nie przekraczały cen sugerowanych przez producentów (pkt 1 SIWZ) i na to, aby wykonawcy uwzględnili to w swoich ofertach.

Zgodnie z SIWZ sformułowania w formularzu cenowym odnoszące się do cennika wykonawcy nie mogą być traktowane inaczej, jak tylko łącznie z pkt 1 SIWZ. W swoim cenniku, sporządzanym na etapie realizacji umowy, wykonawca mógł jedynie uwzględniać ceny niższe niż sugerowane przez producenta lub im równe. Nie miał zatem pełnej swobody. Górna granica wartości tych części była natomiast znana na etapie SIWZ.

W przedmiotowym postępowaniu, stosownie do 36 ust. 1 pkt 12 Pzp, *zgodnie z którym zamawiający jest zobowiązany określić swoje wymagania, najlepiej przez wskazanie kolejnych kroków, jakie powinien wykonać wykonawca, aby ostatecznie otrzymać cenę oferty (brutto- patrz art. 2 pkt 1). W szczególności powinien wskazać sposób kalkulacji ceny. Opis może przybrać formę tzw. Formularza cenowego.* {tak m.in. Waldemar Łysakowski w komentarzu do art. 36 ustawy Prawo zamówień publicznych, 18 teza, str. 173, UZP 2007} SIWZ spełniała wymóg ustawy pzp w zakresie określenia sposobu obliczenia ceny. W wyniku opisu sposobu obliczenia ceny zastosowanego w SIWZ w ofercie podawana była cena określona zgodnie z art. 2 pkt 1 pzp tj. cena w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o cenach.

Okoliczność, że w cenie była ujmowana sztywna kwota określona przez Zamawiającego, a nie wykonawcę, jak również okoliczność stwierdzona w wyniku kontroli,

zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy, że *cena ofertowa nie musi być kwotą, jaka zostanie rzeczywiście wypłacona za realizację przedmiotowego zamówienia* – nie wpływała na brak możliwości wyboru oferty najkorzystniejszej. Elementem pozwalającym na porównanie ofert i wybór oferty najkorzystniejszej były bowiem ceny podawane przez wykonawców za wykonanie usług będących przedmiotem zamówienia. Formularz cenowy, zważywszy na specyfikę zamówienia, w którym nie można przewidzieć ile i jakich napraw wystąpi w toku jego wykonywania, był tak skonstruowany, aby umożliwić uzyskanie porównywalnych ofert, a jednocześnie późniejsze wywiązanie się z obowiązku zapłaty za wykonane usługi. Cena jednostkowa, jaką podawali wykonawcy za usługi była stała w toku realizacji umowy, natomiast liczba napraw przyjęta w formularzu (z ostatnich 12 miesięcy) mogła ulec zmianie. Przy tej specyfice zamówienia nie da się przewidzieć, czy w kolejnych 12 miesiącach wystąpi dokładnie taka sama liczba tego samego rodzaju napraw. Zatem do wyliczenia ceny ofertowej za usługi służyła jedynie szacunkowa ilość napraw.

Również wprowadzenie do sposobu obliczenia ceny elementu w postaci górnej granicy kwoty na części, co do której wiadomo jedynie, że nie może zostać przekroczona, natomiast nie można wiedzieć konkretnie w jakiej wysokości zostanie rzeczywiście wykorzystana, nie powoduje, że przez taki opis sposobu obliczenia ceny Zamawiający wypacza wynik postępowania, ani że nie jest możliwy wybór oferty rzeczywiście najkorzystniejszej, ani że Zamawiający narusza pozostałe wskazane w wyniku kontroli przepisy. Wręcz przeciwnie, taki sposób obliczenia ceny, zważywszy na specyfikę zamówienia w powiązaniu z podanym w SIWZ, zgodnie z art. 536 kc, sposobem obliczenia cen na części, wskazywał na przygotowanie i przeprowadzenie przez Zamawiającego postępowania w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców. Nadto umożliwiał on uzyskanie ceny w rozumieniu ustawy o cenach oraz dokonanie wyboru najkorzystniejszej oferty, zgodnie z przyjętym w SIWZ, dopuszczalnym przez ustawę pzp, kryterium oceny ofert w postaci ceny z wagą 100%. Jednocześnie umożliwiał wykonywanie rzeczywiście, a nie hipotetycznie potrzebnych usług.

III.

Prezes UZP pismem z 30 czerwca 2014 r. {znak pisma UZP/DKD/DWKZ/421/46(7)/13/DJ} nie uwzględnił zastrzeżeń Zamawiającego, do których odniósł się w następujący sposób:

W odniesieniu do uwagi Zamawiającego, że Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z 24 czerwca 2011 r. (sygn. akt 1260/11) nie stwierdziła naruszenia art. 7 ust. 1 pzp – wskazał, że zgodnie z art. 192 ust. 7 ustawy pzp Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. Stwierdzony przez Prezesa UZP w pkt 1. Informacji o

wyniku kontroli doraźnej z 5 czerwca 2014 r. zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 ustawy pzp oraz art. 91 ust. 1 w zw. z art. 36 ust 1 pkt 12 i art. 2 pkt 5 ustawy pzp nie był zawarty w odwołaniu wykonawcy KEN Technologie Informatyczne sp. z o.o. we Wrocławiu. Jednocześnie w powyższym wyroku dotyczącym przedmiotowego postępowania Izba wskazała na marginesie, że *niezakwestionowanie i przyjęcie przez zamawiającego cen ofertowych na poziomie kilku czy kilkuset złotych za całość przedmiotu zamówienia, którego dane zamówienie właściwie dotyczy – zarówno samo zamówienie, jak i dokonywane w jego ramach opisywane wyżej rozliczenia mają w rzeczywistości charakter pozorny.*

W odniesieniu do stanowiska Zamawiającego odnośnie zasadności wprowadzenia do sposobu obliczenia ceny stałej kwoty doliczanej do ceny każdej z oferty – ponownie podkreślił, że poza wskazaniem w pkt 1 SIWZ, że ceny części zamiennych użytych przy realizacji napraw nie mogą być wyższe niż ceny sugerowane przez producenta części, nie było w specyfikacji postanowień regulujących zasady ustalenia wynagrodzenia należnego z tytułu dostarczenia takich części zamiennych. Powodowało to, że o rzeczywistej cenie zawartej umowy w tym postępowaniu nie decydowała cena określona w ofercie, lecz ceny żądane przez wykonawcę na etapie realizacji zamówienia. Jakkolwiek ceny części zamiennych użytych przy realizacji napraw nie mogły być wyższe niż ceny sugerowane przez producenta, to jednak w dyspozycji wykonawców pozostawione zostało ich kształtowanie w granicach wyznaczonych cenami sugerowanymi. Zatem brak kalkulacji rzeczywistego wynagrodzenia wykonawcy wyłącznie na podstawie cen wskazanych przez niego w ofercie, prowadzi do wniosku, że warunki kalkulacji ceny nie zapewniały wyboru oferty najkorzystniejszej.

W odniesieniu do podnoszenia przez Zamawiającego w zastrzeżeniach, że wobec objęcia zamówieniem kilku tysięcy wielu różnorodnych urządzeń różnych producentów, z których każde posiada szereg części podlegających naprawie określił sposób określenia ceny części na etapie realizacji umowy, przy czym art. 536 kc dopuszcza określenie ceny przez wskazanie podstaw do jej ustalenia – wskazał, że przedmiotowe zamówienie dotyczyło usług serwisowych sprzętu komputerowego, systemów komputerowych i instalacji wchodzących w skład tych systemów. Nie było zamówieniem na dostawę części, które w ramach tych usług zostaną wymienione przez wykonawcę. Ponadto w postępowaniach prowadzonych w oparciu o ustawę Prawo zamówień publicznych wybór oferty następuje na podstawie ustalonych kryteriów oceny ofert. W przedmiotowej sprawie jako kryterium ustalono cenę, a nie porównywano wskaźników będących podstawą jej późniejszego ustalenia. Zatem nieprawidłowy opis sposobu obliczenia ceny przez Zamawiającego doprowadził do sytuacji, w której rozliczenie usług serwisowych było dla stron wtórne, gdyż realny koszt został przerzucony do odrębnych zamówień – dostaw części.

Na podstawie art. 167 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych Prezes UZP przekazał 30 czerwca 2014 r., pismem z tej daty {znak pisma UZP/DKD/DWKZ/421/46(8)/13/DJ} zastrzeżenia do wyniku kontroli doraźnej do zaopiniowania przez Krajową Izbę Odwoławczą.

IV.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpatrując zastrzeżenia zgłoszone przez Zamawiającego do wyniku kontroli doraźnej przeprowadzonej przez Prezesa UZP, ustaliła i zważyła, co następuje:

W pierwszej kolejności Izba ustaliła, że wszczęcie postępowania o udzielenie udzielenia zamówienia publicznego miało miejsce przed wejściem w życie ustawy z dnia 12 października 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U poz. 1271) – do oceny prawidłowości działań Zamawiającego w trakcie postępowania należy brać pod uwagę przepisy ustawy pzp w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie tej ustawy nowelizującej, a według stanu prawnego obowiązującego na dzień wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia.

Na podstawie przekazanych akt kontroli, Izba stwierdziła, że przywołane powyżej za Informacją o wyniku kontroli doraźnej z 5 czerwca 2014 r. okoliczności faktyczne sprawy odpowiadają rzeczywistości stanowi rzeczy wynikającemu z tej dokumentacji.

Izba oceniając zasadność zgłoszonych przez Zamawiającego zastrzeżeń w wyżej określonym zakresie, uznała za prawidłową argumentację Prezesa UZP. W ocenie Izby Zamawiający w zgłoszonych zastrzeżeniach do wyniku kontroli nie przedstawił okoliczności ani argumentów podważających adekwatność stwierdzonego przez Prezesa UZP naruszenia zakwalifikowanego w podsumowaniu wyników kontroli jako naruszenie wynikającej z art. 7 ust. 1 ustawy pzp zasady uczciwej konkurencji oraz art. 91 ust. 1 w zw. z art. 36 ust 1 pkt 12 i art. 2 pkt 5 ustawy pzp – polegające na przyjęciu przez Zamawiającego wadliwej konstrukcji sposobu obliczenia ceny (stanowiącej jedyne kryterium oceny ofert), który powodował, że cena oferty nie musiała odzwierciedlać wynagrodzenia jakie rzeczywiście zostanie wypłacone za realizację przedmiotowego zamówienia, a w konsekwencji doprowadziła do wypaczenia wyniku prowadzonego postępowania i naruszenia zasady uczciwej konkurencji polegającej na konkurowaniu wykonawców w sposób rzetelny, przejrzysty i niezafałszowany.

Izba zważyła, że podana przez Prezesa UZP kwalifikacja prawna całościowo identyfikuje naruszenie przepisów ustawy pzp opisane w informacji o kontroli, a zatem Zamawiający w zastrzeżeniach nieadekwatnie ustosunkował się do niej jakby dotyczyła dwóch odrębnych naruszeń, po pierwsze – art. 7 ust. 1 pzp, po drugie – art. 91 ust. 1 w zw. z art. 36 ust. 1 pkt 12 i art. 2 pkt 5 ustawy pzp.

Z definicji najkorzystniejszej oferty zawartej w art. 2 pkt 5 ustawy pzp wynika, że należy przez to rozumieć ofertę z najniższą ceną (jeżeli stanowi ona jedyne kryterium oceny ofert), przy czym, co oczywiste, a dodatkowo wprost wynika z art. 91 ust. 2 pzp, cena, jak każde kryterium oceny ofert, ma się odnosić do przedmiotu zamówienia. W przedmiotowym postępowaniu Zamawiający jedynie formalnie dopełnił wynikający z art. 36 ust. 1 pkt 12 pzp obowiązek podania w s.i.w.z. sposobu obliczenia ceny ofertowej, gdyż *de facto* sprecyzował jedynie zasady wyceny zakresu przedmiotu zamówienia związanego ze świadczeniem usług naprawy i konserwacji sprzętu, a jednocześnie przerzucił wycenę zakresu przedmiotu zamówienia dotyczącej materiałów koniecznych do wykonania tych usług, głównie na etap realizacji zamówienia, według bliżej niesprecyzowanych zasad, poza jedną ogólnikową regułą, że wycena tych części nie będzie mogła być wyższa niż ceny sugerowane przez producenta. Nawet jeżeli taki sposób określenia ceny części zamiennych uznać za mieszczący się w ramach przewidzianej w art. 536 § 1 kc możliwości określenia ceny przez wskazanie podstaw do jej ustalenia, a zatem dopuszczalny w ramach zasady swobody umów wynikającej z art. 353¹ kc, Zamawiający zapomina, że umowa w sprawie zamówienia publicznego nie jest zawierana w ramach pełnej swobody umów, a po przeprowadzeniu postępowania, w którym muszą być zachowane powyżej przywołane przepisy, na czele z zasadą równego traktowania wykonawców.

Specyfika przedmiotowego postępowania nie zwalniała Zamawiającego od określenia sposobu obliczania ceny oferty, która w jak największym stopniu będzie zbliżona do wynagrodzenia, jakie faktycznie zostanie wypłacone za realizację przedmiotu zamówienia. Z powyżej przywołanych przepisów rozpatrywanych łącznie wynika, że określony przez Zamawiającego sposób obliczenia ceny powinien prowadzić do podania przez wykonawców ceny oferty za realizację całości przedmiotu zamówienia, przy czym ceny poszczególnych ofert muszą być porównywalne, to znaczy w każdej z ofert musi być wyceniony taki sam zakres świadczeń objętych przedmiotem zamówienia. Tymczasem w przedmiotowym postępowaniu kwota 191.022,76 zł, jaką Zamawiający przeznaczył na materiały zużyte podczas napraw i konserwacji, a która była automatycznie doliczana do konkretyzowanej przez wykonawcę w ofercie ceny za usługę konserwacji i napraw, w przypadku każdej z ofert może obejmować inny, bliżej niesprecyzowany zakres

materiałów, zależny wyłącznie od woli wykonawcy, która będzie musiała być ujawniona wyłącznie przez wybranego wykonawcy, dopiero na etapie realizacji zamówienia. O ile zatem Zamawiający nie mógł z góry przewidzieć konieczność wymiany jakich części wystąpi w okresie realizacji zamówienia, o tyle powinien określić sposób obliczenia ceny oferty, który w przypadku każdej oferty będzie wyceniał taki sam zakres materiałów. Problem ten dotyczy wszystkich ofert złożonych w postępowaniu, nie tylko tych, w których sztucznie zaniżona została wycena poszczególnych rodzajów usług konserwacji lub napraw. Natomiast taki sposób postępowania wykonawców dodatkowo zwiększył zakres zamówienia, którego rzeczywista wycena została przesunięta na etap realizacji zamówienia. Oczywiście jest przy tym, że wykonawcy, którzy wycenili usługi konserwacji i napraw na nierealnym, zaniżonym poziomie będą dążyli do zrekompensowania sobie tego przy wycenie materiałów na etapie realizacji zamówienia, a zatem w ich przypadku kwota 191.022,76 zł przełoży się na mniejszą liczbę części niż w przypadku wykonawców, którzy same usługi konserwacji i napraw wycenili na realnym poziomie i nie musieliby poszukiwać zysku w cenach materiałów.

Okoliczność, że Zamawiający zastrzegł dla siebie każdorazowo decyzję, czy akceptuje wycenę usługi, w tym materiałów przedstawioną przez wykonawcę na etapie realizacji umowy, z uprawnieniem do rezygnacji z danej naprawy, w żaden sposób nie usuwa wady postępowania wynikającej z przyjętej konstrukcji sposobu obliczenia ceny oferty. W szczególności nie zmienia faktu, że wykonanie usługi jest uzależnione od wykonawcy, któremu zamówienie zostanie udzielone, czyli ta sama naprawa w przypadku jednego wykonawcy może być dla Zamawiającego opłacalna, a w przypadku innego – już nie. W konsekwencji w zależności od tego, któremu wykonawcy zostało udzielone zamówienie, inny będzie zakres zamówienia, który faktycznie zostanie zrealizowany. Przy czym w oferta wykonawcy z najniższą ceną przyjętą na potrzeby porównania ofert mogła się okazać najmniej korzystna dla Zamawiającego na etapie realizacji zamówienia. Na marginesie należy zauważyć, że skorzystanie z powyższego uprawnienia przez Zamawiającego prowadzi *de facto* do nieosiągnięcia celu udzielonego zamówienia, a zatem z założenia powinno mieć charakter sporadyczny.

W tych okolicznościach powoływanie się przez Zamawiającego w zastrzeżeniach na fakt podpisania się przez każdego z wykonawców pod przygotowanymi w formularzu oferty oświadczeniami, jest argumentem wyłącznie perswazyjnym. Wobec pozostawienia do niemal swobodnej dyspozycji wykonawcy zamówienia puli 191.022,76 zł na materiały, nie dziwi, że każdy z wykonawców, niezależnie od zaniżenia lub nie wyceny samych usług konserwacji i napraw, formalnie potwierdził, że ceny podane w formularzu cenowym obejmują koszty związane z realizacją przedmiotu umowy, w tym dostarczenie naprawianych

urządzeń i elementów do obsługiwanych jednostek Zamawiającego, jak również koszty dojazdu i czynności serwisu związane z realizacją zobowiązań wykonawcy z tytułu rękojmi i gwarancji. Nie zmienia to faktu, że wszystkie powyższe kategorie kosztów tylko w przypadku niektórych wykonawców obiektywnie mogły być pokryte przez ceny sprecyzowane przez nich w formularzu oferty. Izba nie podziela przy tym optymizmu Zamawiającego, że dwóch wykonawców wyceniło swoje usługi na bardzo niskim poziomie dzięki zakupowi części po korzystnych cenach, gdyż mogli to uczynić przez wypaczony w s.i.w.z. sposób obliczenia ceny oferty, a zrekompensować mogli to sobie w cenach materiałów na etapie realizacji umowy, a zatem kosztem Zamawiającego i zakresu usług, które faktycznie będą mogły być zrealizowane z puli kwoty 191.022,76 zł.

Zamawiający sam w zastrzeżeniach oświadczył, że sposób rozdysponowania powyższej kwoty na etapie wykonania zamówienia nie miała wpływu na wynik postępowania, czyli wyłonienie najkorzystniejszej oferty, co stanowi – wbrew intencji Zamawiającego – potwierdzenie, że w przypadku każdej oferty za tą samą kwotą mogła się kryć realizacja innego zakresu zamówienia. Co więcej, Zamawiający w zastrzeżeniach przyznał, że swoboda wykonawców w rozdysponowaniu tej kwoty była ograniczona jedynie wysokością cen materiałów sugerowaną przez ich producentów. Przy czym Zamawiający nie dążył do poznania jak te ceny kształtują się na moment składania ofert, a tym bardziej nie wprowadził żadnego mechanizmu kontroli, aby po udzieleniu zamówienia nie były one sztucznie windowane. Zamawiający nie miał nawet na tym etapie żadnych możliwości ustalenia materiały jakich konkretnie producentów będą punktem odniesienia – producenta sprzętu czy też innego producenta, a jeżeli tak, to jakiego.

Zamawiający bezpodstawnie upatruje potwierdzenia braku naruszenia przez siebie art. 7 ust. 1 pzp w wyroku z 24 czerwca 2011 r. (sygn. akt KIO 1260/11), w którym – po rozpatrzeniu sprawy w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, czyli zgodnie z art. 192 ust. 7 pzp – Izba uwzględniła odwołanie wykonawcy, którego ofertę Zamawiający odrzucił, gdyż: *Uwzględniając powyższe wskazać należy, iż kwalifikacja jako niezgodności z siwz konsekwencji wycenienia „pozostałych usług” serwisowych na poziomie 1 gr powstających przy wycenianiu i płaceniu za czynności diagnostyczne przy odstąpieniu od naprawy, dokonana przez zamawiającego, nie znajduje oparcia w postanowieniach siwz, tj. nie jest niezgodna z jej treścią. Tym samym nieprawidłowe jest zastosowanie dyspozycji art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp jako podstawy odrzucenia oferty odwołującego, a zarzut naruszenia ww. przepisu Izba uznaje za zasadny.*

W konsekwencji brak naruszenia przez Zamawiającego art. 7 ust. 1 pzp Izba stwierdziła w stosunku do okoliczności związanych z powyższym zarzutem: *W szczególności zamawiający (...) Nie naruszył również art. 7 ust. 1 Pzp i wynikających zeń zasad – nie*

stwierdzono, aby zamawiający odmiennie traktował wykonawców znajdujących się w takich samych okolicznościach faktycznych.

Zamawiający zdaje się usilnie nie dostrzegać, że w powyższym wyroku Izba niezwykle celnie scharakteryzowała i oddała istotę wadliwości prowadzonego przez Zamawiającego postępowania, z czego jednak nie skorzystał. Ponieważ Izba w składzie wydającym uchwałę w pełni podziela stanowisko Izby wyrażone w uzasadnieniu przywołanego wyroku, poniżej zostało ono ponownie zacytowane, bez skrótów.

Na marginesie Izba wskazuje, iż w zastanych okolicznościach – obliczenie wartości szacunkowej zamówienia oraz niezakwestionowanie i przyjęcie przez zamawiającego cen ofertowych na poziomie kilku czy kilkuset złotych za całość przedmiotu zamówienia, którego dane zamówienie publiczne właściwie dotyczy – zarówno samo zamówienie, jak i dokonywane w jego ramach opisywane wyżej rozliczenia mają w rzeczywistości charakter pozorny.

Wartość szacunkowa przedmiotu zamówienia objętego niniejszym postępowaniem to prawdopodobnie circa od 6,17 zł do 367,03 zł. Wniosek taki można wyciągnąć z faktu, iż takie są ceny ofertowe, a więc i rynkowe, które nie zostały zakwestionowane przez zamawiającego jako rażąco niskie.

Izba podkreśla, iż niniejsze zamówienie dotyczy li tylko usług serwisowych, nie jest zamówieniem na części, które w ramach tych usług zostaną wymienione/dostarczone przez wykonawcę. Do essentialiae negotii każdej umowy w sprawie zamówienia publicznego należy cena za zamawiane świadczenie. W przedmiotowej umowie brak jest ceny za części, których dostawa z pozoru zakresem umowy ma być objęta. Podanie kwoty, którą zamawiający nie zamierza przekroczyć dokonując bliżej nieokreślonych zakupów po nieznanych cenach, nie jest jakąkolwiek ceną umowną (ani ryczałtową, ani kosztorysową, ani mieszaną). W rzeczywistości, jak wynika z ustaleń Izby, części komputerowe będą zamawiane oddzielnie od wybranego w ramach niniejszego postępowania wykonawcy usług serwisowych w szeregu odrębnych zamówień, według cennika wykonawcy (pkt 2 zał. nr 1 do siwz).

Tym samym trudno stwierdzić aby w tym przypadku istniała jakakolwiek causa dla tak wycenianego przez wykonawców i zamawiającego przyjmującego ich ceny, zamówienia, poza taką, która prowadzi do przysporzenia prawa do dostarczania w ramach prowadzonych napraw części komputerowych po cenach własnych. Domyślać się jedynie można, iż dostawy takie będą albo dostawami o wartości nie przekraczającej kwoty 14 000 euro lub udzielane będą w trybie zamówienia z wolnej ręki. Natomiast rozliczenie samych usług serwisowych jest dla stron wtórne – realny koszt zamówienia zostaje przerzucony do wyżej wymienionych, odrębnych zamówień.

Krajowa Izba Odwoławcza, działając na podstawie art. 167 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych – wyraziła opinię, jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....